

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomdá-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Közigazgatásunk reformja.

(Politikai tanulmány.)

II.

okan voltak, kik ezen legújabb reformtól minden jót vártak. Valóban senki sem jellemezhetné ezt hívebben, mint egy írónk, ki erre vonatkozó nagyszabású művében így kiált fel: „Komor napok után az ég felé pillantván, ott kedvezőbb jeleket véltél észrevehetni — és csalódtál!”

A jelen szervezet ellen két vád hangoztatik leginkább. Először, hogy a lakosok legnagyobb részének még ma sem nyújt elégséges jogoltalmat, tehát a haladásra egyáltalában épügy mint a régi vármegyék, valamint az anyagi fejlődésre, úgy a polgári jogérzet ébresztésére zibbasztólag hat. Második vád az, hogy megyénk ily tágkörű municipális szervezete, valamint a multban, úgy még a jelenben is jelentékeny akadályokat gördít a megkívántó kormányzati tevékenység útjába.

Lesújtóan hangoznak e vádak közigazgatási viszonyainkról. S valóban Magyarországa a szomorú dicsőség, hogy a tizenkilencedik század végén oly közigazgatási viszonyokat mutasson fel, minők páratlanok Európában. Másból a közigazgatás az állami és társadalmi rend egyik leg-hathatósabb biztosítója, sarkköve a kormányzatnak és elsőrendű eszköze az állampolgári érdekek megóvásának. Nálunk ugyszólván ellenkezője mindennek. Állampolgári érdekek és közigazgatás: nálunk diametrálisan ellenkező fogalmak. Mit biztosít vajjon közigazgatásunk az állampolgároknak? Oltalmat nyújt-e nekik az adminisztratív közegek tulkapasai ellen? Mind oly kérdések, melyekre a közvélemény már megadta a választ, midőn gyökeres reformot kíván és sürget. Mert jelenlegi közigazgatásunk semmit sem bír akár a megyei autonomia, akár az állami adminisztráció előnyeiből. Csak árnyoldalaít tünteti fel mindkét rendszernek. „Mixtum compositum” mindkettőnek rossz tulajdonságaiból, s a mint egy kiváló államférfi mondá: „a központban nem egyéb, mint a degenerált és zavarba jött osztrák rendszer, a vidéken pedig a konfuzió, önkény és zsarolás chaotikus vegyülete, szédítő örvényét tárja fel a szemlélő előtt az elmaradottságnak, a chaotikus állapotnak, a jogrend biányának”.

Ily viszonyok között a jó közigazgatás csak üres frázis, merő illúzió marad mindaddig, míg gyökeres reform intézményekkel annak fejlődésére, nyűgeiből felszabadítására, hogy úgy mondjuk *függetlenségének* érvényesítésére utat nem nyitunk.

Ideje tehát, hogy elvégre is más szemmel nézzünk a megyékre, mint a multban, dacára annak, hogy számosan lesznek, kik az önkormányzati — megjegyezzük és hangsúlyozzuk már itt is, — sajtóságos és egyedül nálunk divatos fészeg felfogással — frázisosságú özőnével fognak ez ellen felzúdulni.

A vármegyei intézmény, mint, mely ma már csak névleg él, de többé nem létezik, két vastag abberációban élnek nálunk még nagyon sokan, kik a vármegyéket az alkotmány palládiumaiként tekintvén, azt hiszik, hogy a megyei rendszer, valamint a multban biztos védbástya volt a közszabadságnak és nemzetiségnek, úgy jövőre is az lenne. Gyönyörű és kedves álm ez, mely a nemzet nagyrészét még ma is saját bűbájának bilincsei közt tartja, de mégis csak álm. S az imádatos kegyelet ellentétben áll a tényekkel.

Ha vizsgálatunk tárgyává tesszük, hogy minő szolgáltatásokat tettek a megyék az újabb korban a magyar érdekeknek, nagy könnyűséggel konstatahatjuk, hogy a silány közigazgatás mellett nagyon sokat ártott a magyar érdekeknek. A municipális autonomia egyedül nálunk divatos sajtóságos felfogása.

Hisz épen azért, a miért municipális szervezetünk jó volt akkor, a midőn az államhatalom osztrák volt, rossz most, midőn az államhatalom magyar. Jó volt akkor és az alkotmány védbástya volt csakugyan, mivel az osztrák államhatalmat megbénította, de rossz és kárhözatos most, mivel a magyar államhatalmat bénítja meg.

S ha a magyar érdeket mostohán elveszni hagyni nem akarjuk, erős államhatalomra van szükségünk, melynek módot kell adni arra, miszerint az ország minden részében hatályosan, gyorsan, folytonosan, rendszeresen és közvetlenül szolgálhassa a magyar állam érdekét és szeghesse útját azonnal minden ellentétes törekvésnek. Azon centrifugális elemekkel szemben, melyek részünkről teljes igazságot és méltányos elbánást, bizonyos türelmet várhatnak, de melyek irányában nekünk a magyar állam egységét, fűségét, ha szükséges még hatalommal is fel kell tartanunk, meg kell adnunk azon kormányzatnak, mely az államnak ezen egységét képviseli, mindazon eszközöket, melyek szükségesek arra, hogy ezen hivatásának kellőleg megfelelhessen.

Hogy a magyar érdeket igazán felkaroló politika erre van utalva, nálunk is rég felismerték és hirdették a tömegnél messzebb látó és bátrabb hazafiak. Erre céloz *Dessenffy*, mondván: „néha-néha felfohászoktad energikus, a mozgást vezető, a zavart fékező kormány után, elfeledve, hogy a hol egyszer a kormányzati mozgony elakasztása állandó gyakorlattá vált, ott a főhatalom az örökös harcban, melyre kárhóztatva van, előbb-utóbb ellankad s a tehetetlenség által, melynek öleiben tengődik, végképen elgyengül. Ily körülmények közt számúve az van, ami kívánatos: a törvényszerű energia s csak ezen *alternativa marad: erőtlenség vagy erőszak.*” — Erre utal *Szalay László*, mondván: „nem municipális ország képében látom a nagygyá lett hazát, nem hiszem, hogy municipális federalizmus lehessen a végcél. Nekünk száz különvált érdeket kell összpontosítani, nekünk több nemzetiség fölébe kell emelni a magyart s miderre vagy gyöngye vagy talán épen visszas eszköz a municipális daraboltóság. Megismerem és hálás szívvel ismerem meg, hogy magyar állam megerősítésére egyedüli mód a municipiumok tágas hatáskörének megrövidítése és összevonása. Emelje a panszláv törevéseket és utalt Franciaország példájára, mely ha municipiumokra lett volna elszakadozva, sohasem lett volna nagy francia nemzetség!”

Ez lebegett a lánglelkű *Pázmány* szemei előtt is, midőn már az 1848-iki pozsonyi országgyűlésen (ápril hó 2-án) határozottan kimondotta, hogy a magyar nemzetiség, a magyar állam megerősítésére egyedüli mód a municipiumok tágas hatáskörének megrövidítése és összevonása. Emelje a panszláv törevéseket és utalt Franciaország példájára, mely ha municipiumokra lett volna elszakadozva, sohasem lett volna nagy francia nemzetség!

Mert valljuk be őszintén, hogy mi akarunk a hatalmasabbak lenni Európa eme területén, a hová a gondviselés helyezte és azért félre azzal a képmutató nyájaskodással, mit eddig a testvériség nevében elkövtünk. Hisz a 80 millió lakost számláló és annyi különböző fajból és népből álló nagy orosz birodalom ép most hathatos egyesítési és összeolvasztási processuson megy át, melynek határozott végcélja az: hogy minden szláv fajt magában egyesítsen. Az agg Európára mit hoz a jövő, ki tudja előre meghatározni? De annyi bizonyosnak látszik, hogy a rokon nemzetiségek nagy nemzetestekké tömörülnek, az északot a szláv, a középet a germán, a délt pedig a román fajok foglalják el. Vajjon képes lesz-e a maroknyi magyar faj, környezve ily hatalmas nemzetiségektől, nemzetiségét és a monarchia másik felével szövetségi viszonyban állami individualitását feltartani? Erre reményünk csak azon esetben lehet, ha erős lesz nemzetiségünk és ez sarkalatos állami érdek, melyet az állam útján az állam eszközeivel is mindenkinek elő kell mozdítani, aki a magyar államot akarja és ezért erőlyesen össze kell fogni a nemzet minden erőit, egységesen egy célra kell vezérelni, eszmét kell adni a nemzetnek, annak szolgálatába kell állítani minden erőt, annak alárendelni mindent. És ez a szent eszme nem lehet más, mint a magyar állam eszméje.

Aki ezt akarja, tegyen félre minden mást és hordana szíven e kívül bármit is és lenne az bármilyen szép és bármilyen szent, őrizze meg jobb időkre és mindaddig, míg a magyar államot erősnek és nagynak nem látja, hozzon meg annak minden áldozatot, amit megkíván, mert *ha erős és biztosított lesz a magyar állam, akkor a jólét, a szabadság és haladás minden érdekeinek megizmosodását mi sem fogja gátolhatni.*

(Folyt. köv.)

Don Carlos.

A Magyar-Francia.

A Zombor és Vidéke július 11-iki számában a Magyar-Franciára vonatkozólag a többek között ekként nyilatkozott:

„A sajtó nem tett egyebet, mint egyszerűen és kötelességéhez híven leplezetlenül feltárta közönsége előtt a társaság szégyenletes manipulációit, rámutatott a rothadó gerenda-oszlopokra, a melyek a súlyos veszteségek terhe alatt inognak s hogy az egész intézmény az összedülés stádiumába jutott.”

Kezdjük az elején! Valóban ilyen értelemben nyilatkozott-e a sajtó? olvasta-e a Zombor és Vidéke valamennyi lapot? és csakugyan kötelességet teljesít-e a Zombor és Vidéke, amikor a közönséget úgy ijesztgeti a Magyar-Franciától, mint akár egy pestistől? Nem-e a megfelelőbb, nemesebb, magasabb célja a Zombor és Vidékének megismertetni olvasóival a tiszta valóságot s úgy állítani azt oda a közönség elé, hogy bárki is lü áttekintést nyerhessen.

Ha a felek érdekét csakugyan annyira szíven hordjuk, meg kell gondolnunk azt is, hogy a biztosító társaságok (s különösen az annyira kiterjedt Magyar-Francia) sokkal nagyobb tényezők a nemzetgazdaságban, mintsem hogy megszabadna kisérlelnünk meggondolatlanul ott egy katasztrófa előidézését. Vagy csakugyan oly sütétnek hitte nevezett lap a Magyar-Francia helyzetét, hogy helyén valónak találta figyelmeztetni a biztosított feleket, miszerint „igyekezzenek, hogy kiszabadulhassanak a veszteségük terhe alól s bejuthassanak a jobb levegő áramlatba, ahol nem lesz nekik okuk reszkedni?”

Tévedett!

A Magyar-Francia vagyoni állása, jobban mondva önereje sokkal nagyobb, semhogy egy „vak láрма” megtörhetné és ha a társasággal a nagyközönség az ily természetű közlemények dacára sem szakít, ez bizonyára nem a nevezett lapnak az érdeme.

Az olvasó közönség — és ez nagyon helyes — egészen más sulyt fektet arra, ha a lap valamit a nyiltérben vagy a beküldő nevében közöl; ezen esetekben az olvasó a betükön kívül mást is lát s jó érzése segítségével a legtöbb esetben belát a mellékgondolatok hálózataiba; de ha egy lap, a sajtó nevében vezércikkezik, hivatkozással arra, hogy „neki önzetlen tanácsadónak kell lenni” azon esetben méltán elvárhatná tőle a közönség, hogy ne fölületeskedjék, hogy tanulmányozta legyen a megtámadott intézetnek egész beléletét s gondolja meg jól, amit róla mond.

Mielőtt tárgyilagosabb részletezésekre bocsájtkoznám, legyen szabad a Magyar Mercureur 222-ik számából következőket felsorolnom:

„A Magyar-Francia biztosító-társaság tökevesztesége kétségtelenül sajnálatos esemény, azonban a biztosítottak nem szenvedtek kárt és a részvényesek meg óriási áldozatok árán *ismét rendezték a társaság viszonyait*, de a bizalom meg volt ingatva és az Első Magyar Általános biztosító-társaság közegei — nem tudjuk az igazgatóság tudtával vagy nem — minden eszközt felhasználáltak a bizalmatlanság növelésére. Nemcsak hírlapi cikkeket és röpiratokat terjesztettek a biztosítottak között, de egyes helyeken, mint például Pécsen, vörös falragaszokkal hirdették a Magyar-Francia kétségtelen bukását és hívták fel a közönséget, hogy boruljanak az Első Magyar Általános egyedül üdvözítő kebelébe.”

Csuda-e ha a laikusok között már mint megtörtént bukásról is beszéltek?

A verseny ilyenmő kinövéséért, habár nem is merném a társaságot magát kárhozható, mert hogy egészen igazságosak maradjunk alig hihető (sőt részéről nem is hiszem) hogy az az illető társaság intencióinak felelt volna meg, a közönséget azonban amely az ügynök háta mögött a társaságot szokta látni, annál inkább sikerült a Magyar-Franciától elidegeníteni, minél reprezentatívabb társaságot képviselt az ügynök.

Térjünk most már a tárgyra és nézzük helyes-e ez idegenkedés.

A biztosítást óhajto félnek három főkélléket kell a társaságnál keresni.

1-ör. Vagyon biztonságot.

2-ör. Tisztességesen fizeti-e a károkat?

3-ör. Minő garanciát nyújt gazdálkodási rendszere?

A Magyar-Francia a már leirt veszteségei után még mindig oly jelentékeny vagyon állást mutat ki, aminővel csak kevés biztosító-társaság rendelkezik.

A m. hó 30-iki közgyűlés határozatából az alaptőke újabb másfél millió forintnyi új befizetéssel emelkedett és így vagyon állása immár a következő:

Részvénytőke	2.000.000	frt — kr.
Tőketartalék	933.400	frt 25 kr.
Kétes követelések tartaléka	399.395	frt 20 kr.
Díjtartalékok	3.934.691	frt 67 kr.
Kártartalékok	980.502	frt 09 kr.
Összesen	8.247.989	frt 21 kr.

Emmél még nagyobb vagyon garanciát keresni, valóban nevesítéses dolog lenne!

Következik a 2-ik pont.

Itt már csakugyan álszerénység lenne csupán a tényeket konstatálni, bátran gratulálhatunk a Magyar-Franciának, mert minden ellene irányult szítások dacára is általánosan el van ismerve, hogy a károkat mindenütt és mindenkor a legkoulansabban fizette. Ezt még nyílt ellenségének is be kell ismerni. Pedig bizony nagy megnyugvás a félre, hogy kár esetében a legigazságosabb likvidálásra számíthat!

Hátra volna a gazdálkodási rendszer.

Ki akarná tagadásba venni, hogy a Magyar-Francia előbbi rendszere nem volt célirányos, hisz ezt a társaság maga is belátta s nyíltan odaállított mindent a közgyűlés elé, nyíltan felárva helyzetét, hogy a gyógyítás annál sikeresebb léhesen.

És mi történt?

Okulva a veszteségeken, tükélefelesen szakítva a hibás rendszerrel, a jobb erők más, önállóbb beosztása mellett a legmesszemőbb megtakarítások eszközöltetnek, nem kerülve ki az igazgatóság figyelmét a legkisebb horderejű mozzanat sem; úgy annyira, hogy az ma sok társaságnak mintaképül szolgálhatna.

Ezekkel tehát az igaz tényálláshoz híven leszámoltunk. Hátra volna még egy általánosan elterjedt és a konkurrenca által nagyon is sokat szőlőztetett érv, hogy t. i. a Magyar-Francia, mint idegen tőkével alapított társaság, a nyereséget külföldre szállítja. — Ezek tisztázására legyen szabad fölemlíteni, hogy az új tőke magyar eredetű, az összes tartalékok legnagyobb részben magyar értékekben vannak elhelyezve és az esetleges nyereség az országban marad.

Hogy a részvényesek eddigelé aránylag csak szerény osztalékok élvezhettek, ennek főoka a társaságnak a felekkel való nagyon is lelkiismeretes eljárása és a csekély díjtételek alkalmazása.

A társaságot ért üzleti szerencsétlenségek és a kiküszöbölt ügyvezetési hibák miatt még korántse szabad az amugy egészséges és életképes intézet fölött pálcát törni.

Ha valaha, úgy még inkább ma érdemli meg azon bizalmat és szeretetet, amellyel a biztosító közönség részéről oly nagy mérvben találkozott.

B. D.

Hirek.

Czorda Bódog Szabadkán. Az ujonnan kinevezett igazságügyminiszteri államtitkár Czorda Bódog f. hó 9-én Szabadkára érkezett, hol rendkívül fényes fogadtatásban részesült. Tiszteletére f. hó 13-án Palicson bankettet rendeztek, mely fényesen sikerült. Szabadka és környékének színe-java vett benne részt. Az államtitkár Palicson hosszabb ideig fog tartózkodni.

Athelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Dalmay Kálmán zombori adófelügyelőségi számvizsgálót, hasonló minőségben az ujonnan szervezett lugosi pénzügyigazgatóságához helyezte át.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Hübner Richard számgyakorokot ideiglenes minőségben a bajai m. kir. adóhivatalhoz III. oszt. számtisztnek nevezte ki.

Kinevezés. Ifj. Frankl István a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetőségéhez mérnök gyakornoknak neveztetett ki.

Adáról irják: A 13-as számot bár odiosznak tartja a nép, mégis reánk, adaiakra oly nevezetes f. hó 13-ika, hogy a babonában tulságosan szenvedők, de még a pesszimizmus legelfogultabb hívei sem tagadhatják el e nap jelentőségét. E napon zakatolt be ugyanis a gözkösi. Megnyílt tehát előttünk az út: utazhatunk. Csak Szabadkára vagy Szegedre kell mennünk és élvezhetjük a zóna-tarifát szülte kedvezményt, a mely — igaz — a

milyen olesóvá, oly kényelmetlenné teendi az utazást; különösen a mostani uborkaevad és az ezt aligha fölülmuló kánikula perszelő hőségében. Naptár szerint ugyanis még nincs itt a kánikula, de tényleg már, napok óta 31—34° hőség szerencsétlenül minden halandót, megjött. Ne is esodálkozzunk azon, hogy a gözkösi csak néhányan várták s nem annyira örömmüjongással, mint inkább tátott szájjal. Tulajdonítandó pedig ez a kánikula hőségnek; meg annak, hogy az állomás a „kukucska”-ban — tehát kissé távol van, és végre — ez a legnagyobb sabb ok — hogy még csak egy kisszerű bankett-szag sem csapta meg az éhezők-szomjuhozók orrait. Pedig volt ott egy igen szomjuhozó egyéniség — ki különben is — minden lében kanál. Péntek óta ugyanis a következő fáma járt kertülő utakon. Már pénteken (tebát a vonat beérkezését megelőző napon) kora reggel egy általánosan ismert egyéniség egyiknek is, másnak is ezt sugdosta fülebe: „A vonat ma beérkezik, nem lesz tehát utolsó dolog ugy d. u. kinézni az állomásra; nem viz-, de borözön lesz ott a javából.” Eleinte csak sugdosta, de később már a nagy dobót verte. Lehetett is látni, mint bandukol egy-két alak leperzselő kalapjával kezében, miközben ajka ily fobászt küldött az égető test ő tüzéségéhez: „Légy irántam egy kissé elnéző és ne tüzd azokat a sugarakat oly égetően; hiszen izzadhatunk odakünn is a borözönben.” Majd mások — kik tehették — per az vitették magukat. Ezek azonban, nem érkezvén be a vonat, nem tartották érdemesnek még csak a leszállást sem. „Hajts vissza!” szóltak oda a kocsinak. Akik pedig per pedes mentek ki, miután részben lehűtötték magukat egy kis — ülés által, lábaitak vették igénybe; nem mondhatván: „Hajts vissza!” Persze aki a nagy dobót verte, hosszú ortt kapott. Csak az vigasztalta, hogy a maga felülésével másokat felül-tetett. Természetes, szombaton csak kevesen várták be a gözkösi bezakotolását. Jaj is nekünk, adaiaknak ezen negligálásért! Pokrócz Ádám vasuti kalauz ugyanis meg-jósolta — nem ugyan „nyájaskodásai” közt — hogy zónatarifa e vonaton, még ha a „Magyar állam fizetési” is őt, nem lesz életbe léptetve. Ez még csak transit! mert a „Forbere te rossz masinista! Mehet!” után így nyájaskodott: „Adaiak! a karonbált ki nyem kertülittek.” — Kelltet ez nekünk?! r. l.

A zombori kaszinó olvasóhelyisége bizonyára nem a legkellemesebb szórakoztató hely. A szabályzat 22. §-a megtiltja a hírlapok kivételét s így mindenki, a ki závesen a kertben olvasgatna, kénytelen nyáron, sok-szor füledt, zárt levegőben, dohányfellegekben s az ott ismert toladók legyek szekaturájával megbarátkozni. Mármost kérdjük, mi ráció van benne, hogy a dohányzás engedélyezett, míg ha a hűvös verandában, illetve kertben való újságolvasás tilos?! Hiszen maga az újságolvasás nem szenved kárt; utalunk a nyilvános kávéházakra. Nem is szólnok hogy sokan egészségi szempontból csak örülnének azon, ha a kaszinó árnyas helyein olvashatnának; másrészt azoknak kik zavartalanul kívánnak betűzgetni, mindig rendelkezésükre áll az olvasószoza. A hírlapokat pedig akár a szolgál is közve-títhetné. Két tag.

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírre tétetik, hogy az 1889. évre megállapított tőke kamat és járadék, — nemkülönben nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek (pénzüzetetek) — valamint a III. oszt. ker. adó kivétési I-ő pótlajstrom az 1883. évi XLIV. t. c. 16. §-ának rendelkezéséhez képest 8 egymás után következő napokon azaz folyó évi július hó 20-tól bezárolag 28-ig a városi adóhivatalnál közszemlére kitétetik. Ennél fogva felhívtnak mindazok, kik egyik vagy másik adó kivétel ellen fellebbezni akarnak, hogy a kellően felszerelt felszámolásiakat az 1883. évi XLIV. t. c. 16. §-ának b.) pontja értelmében a város polgármesterénél 15 nap alatt adják be, és pedig: 1. Azon adózók, kik ezen adó-nemmel már a múlt évben megrovattak, a lajstrom kitételének napjától; 2. Azok, kik a kivétési lajstromban megállapított adóval első ízben rovattak meg, adótartozásuknak az adókönyveskéjükbe történt bejegyzésétől számított 15 nap alatt annál is inkább adják be, mert ezen határidő eltelte után elkésve beadott fellebbezések az 1883. évi XLIV. t. c. 5—8. §-ai értelmében visszautasítandók lesznek. Zombor, 1889. július hó 13-án. Dr. Csihás Benő, polgármester.

Dühös eb. Mult vasárnap reggel Konyovits Jusztin szőlőjében a házőrzőeb lánccal leoldódván, egy betérő nőre rohant és balkarját összemarcangolta.

Névvaltoztatás. Dr. Radányi Ernő, kir. törvénytörési bíró kiskoru gyermekei u. m. Roller Ernésztin, Frigyes és Károly vezetéknevének Radányira kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

Gyaszhir. Özv. Antal Dezsőné szül. Malonyay Irma saját, valamint piciny fia Cornél nevében, nemkülönben Malonyai Ignác és neje Tóth Sarolta, ugyszintén Antal Ilka, Antal Liska és férje Dömötör Lajos, Antal Jolán és férje Piukovics Imre, Antal Irén és férje Szaihc Gyula és ezek gyermekei, továbbá Malonyay Béla, fájdalomtól megtört szívvel jelentik híven szeretett férje, vonatkozólag édes atyja, vejük, testvérük, sógoruk és nagybátyjuk Antal Dezsőnek, a bács-topolyai takarékpénztár tisztviselőjének f. é. jul. 14-én d. u. 7/5 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajfata felvétele után, élte 28-ik, boldog házasságának 2-ik évében történt gyászos elhunytát. Az Istenben boldogultnak hullt tetemei f. hó 16-án d. e. 9 órakor főgnak a topolyai nyugoti temetőben örök nyugalomra tétetni, az engedszelő sz. miseáldozat pedig jul. hó 17-én d. e. 8 órakor a Mindenhatónak bemutatattui. Topolyán, 1889. évi július hó 15-én. Áldás és béke porai felelt!

Bajáról irják: Véres szerelmi dráma áldozata lett e napokban Bogovics Gizella, Bogovics Ferenc helybeli iparosnak 15 éves leánya. Mintegy két év előtt ismerkedett meg a serdülő korban levő Bogovics Gizella a helybeli közgyűzőség irodájában alkalmazott 17 éves Krieg Sebestyennel, ki azóta mindennapos vendég volt Bogovics Ferenc házában. A könnyű vérű fiatalok egymás iránt forró szerelemre lobbantak, mely annál hevesebb lett, mert a leány édes anyja az ifju gyakori látogatásait ellenezte. Majd Kriegnek a leány jelenlétében szemrehányásokat téve, a fiatal embert a házból kiutasította. Ekkor érlelődhetett meg mindkettőjükben az eszme: hogy ha egymáséi nem lehetnek, a halált választják mentő eszközü. Folyó hó 7-én Krieg Sebestyén a lányos házból kiutasítván, ez a leányt annyira megghatotta, hogy a fiatal embert most már sötét tervük keresztülvitelére unszolta. A dráma színhelyét a vasúti

indóház melletti sétányt választották, hol f. hó 9-én este csakugyan találkoztak. Kriegnél ekkor már hatlővetű forgópisztoly volt. Mivel lépteiket hallották, egy bokorba meghúzódva susogtak, de a közeledő rendőrök által kiletők iránt kérdőre vonatván, Krieg a rendőröknek ajándékokat ígért, csak hagyják őket magukra; de mert a rendőrök a leányt bekisérni akarták, Bogovics Gizella kétségbeesésében letépte kebléről ruháját és odakiáltott szerelmeséhez: „Lőj most már!” Erre két lövés dördült el egymás után és a fiatal leány, szíven találva, halva rogyott össze. Krieg futásnak eredt és futás közben a hátralévő négy töltést maga ellen intézte, de míg a lövések a szerencsétlen leánykánál halált okoztak, a dráma másik hőse — a négy golyó dacára — még él, sőt az orvosok véleménye szerint életben is fog maradni, mert a lövegek egyike sem sértett nemesebb részeket. Bogovics Gizella holttestét másnap boncolták és érintetlenségét konstatálták. Temetése e hó 12-én a közönség óriási részvéte mellett ment végre.

Vonatkisiklás. A f. hó 12-én reggel Szegedről Szabadkára érkező személyvonat egyik vagonja a palies állomás váltójánál kikiltott, mintegy 50 méter hosszúságban a sínpart összekapcsoló csavarok letörttek és a pályatest megrongálódott. A vonatszemélyzet óriási munkát fejtett ki, hogy a pályát szabaddá tehesse és ennek következtében a fennakadt vonat a teherkocsik hátrahajrásával 3 1/2 órai késéssel érkezett Szabadkára.

Gyaszhir. Szabadkán bajsai Vojnich Viktor föld-birtokos hosszas betegeskedés után f. é. július hó 13-án életének 57. évében jobb létre szenderült. Hullt tetemei f. hó 15-én a lakosság nagy részvéte mellett helyeztetek örök nyugalomra.

Palánkáról irják: E hó 10-én egy 17 éves szerb fiu a gözkomp fölött a Dunába ugrott s a vízben nyomtalanul eltűnt, valószínűleg valamibe megütötte magát és eszméletét veszítve, dacára, hogy uszni tudott, mégis oda veszett.

Vizbefult. Bács-Földváron e hó 11-én a délutáni órákban egy 10 éves lányka fürdés közben a Ferenc-esatornában lelte halálát.

Boldog örökösök. Nemrég Amerikában kihalt egy vagyonszerző társaság, mely körülbelül száz évig állott fenn és melynek milliói most gazdátlanok. Bácskában is van tudomásunk szerint eddigelé két család, mely jogot formál e milliókhoz. Az egyik a Bulkesz, Verbász és Törzsa községében élő Rapp család, a másik a Bäcker család. Az első Rapp János György révén, ki annak idején Amerikába vándorolt ki, követel részt a milliókból. Az utóbbi még eddig semmi lépést sem tett az örökség ügyében.

Rendőri hir. Mihalecz József petrovoszellői lakos Petrovoszellő községe által 1889. évi május hó 25. napján 1731. szám alatt Mihalecz Sándor nevére kiállított és ugyanakkor 1131. szám alatt az ő nevére átíratott, egy 5 éves, sárga kauca, hátul jobbról HB bélyeggel ellátott lóroló szóló marhajaratot, ismeretlen helyen és időben elvesztette. Ó-Becsei szbiró.

Érdekes história. Palánkáról irják: H. nyugalmazott kapitányhoz a mult napokban beállított egy nő, akivel 3—4 hó előtt vadházasságban élt, egy szoptatós dajka és egy férfi kíséretében, kis gyermeket hoztak neki, mondván, hogy a nyole napos gyermek tőle született; egyuttal magukkal hozták a gyermek keresztelő levelét s két születőnötől bizonyítványt, hogy a gyermeket H. kedvese (vagy mije) szülte. H—nak a gyermek nagyon erősnek tűnt fel s a gyermek és anya megvizsgálására orvost hivatott, ki is megvizsgálás után kijelentette, hogy a gyermek már körülbelül két hónapos s az állítólagos anya mostanában gyermeket nem szült. Ekkor H. a bírósághoz fordult s a bíróság rögtön megindította a vizsgálatot s az első kihallgatásnál mindjárt kiderült, hogy a gyermek 2 hónapos s nyole nap előtt másodszer kereszteltetett az anyja nevére. Bevallotta, hogy H—tól csak tartásdíjat és pénzt akartak kicsikarni. A vizsgálat az összes vádlottak ellen erőlyesen folyik s még hosszabb ideig fog elhúzódni, mert a vádlottak közül többen Szeremben tartózkodnak. — H. kedvesének fivére, aki már állítólag súlyos testi sértésért büntetve is volt, nővérenek elfogatása után H. lakása előtt járkált s a lakásáról kijövő H—t, ki tőle azt kérdezte, hogy mit keres itt, bottal leütötte. H. a nyert sérülés következtében ma is ágyban fekvő beteg. A tettest a csendőrség elfogta s kihallgatása után szabadlábra helyezte. r. l.

Oktatást ad. Egy theologus a szünidők tartama alatt oktatást ad a gimnáziumi tanulók számára. Értekezhetni vele orgona-utca 604. sz. házbán.

Az egyforintosok bevéltása. A pénzügyminiszter a régi egyforintosok bevonására vonatkozó rendeletet intézett valamennyi pénzügyi hatósághoz; ebből a közönséget leginkább érdeklő következő pontokat közöljük: „1. A jelenleg forgalomban levő 1882. évi január hó 1-ről keltekezett 1 oszt. ért. frtról szóló államjegyek 1890. évi június hó 30-ig még minden állami pénztárnál és hivatalnál fizeteskép elfogadtnak. 2. 1890. évi július hó 1-től 1892. évi június hó 30-ig a bevonandó 1882. évi január hó 1-ről keltekezett 1 oszt. ért. frtról szóló államjegyek fizetesképen már csak a cs. és kir. központi állampénztárnál Bécsben, valamint a m. kir. központi állampénztárnál Budapesten, — kicserelés végett pedig a felek kívánságára a cs. kir. központi állampénztárnál (fölváltási osztály) Bécsben, továbbá valamennyi cs. kir. országos főpénztárnál és országos pénztárnál, valamint a cs. kir. orsz. fizető hivataloknál — a magyar korona országaiban pedig a m. kir. központi állampénztárnál Budapesten, valamint a m. kir. állami főpénztárnál Zágrábban és ezeken kívül egyéb a cs. kir. osztrák és a m. kir. pénzügyminiszteriumok által kibocsátandó külön hirdetményben esetleg megjelölendő pénztáraknál és hivataloknál fogadtnak el. 3. 1892. évi július hó 1-től kezdve 1893. évi december hó utolsó napjáig ezen bevonatni rendelt államjegyek kicserélése már csak a cs. és kir. közös pénzügyminiszteriumhoz Bécsbe intézendő szabályszerű bélyeggel ellátott folyamodvány alapján fog megengedtetni. 1893. évi december 21-ike után bevonandó, 1882. évi január hó 1-ről keltekezett, 1 oszt. ért. forintról szóló államjegyek többé sem be nem váltatnak, sem ki nem cseréltetnek.

Lopott tárgyak. Mult hó 28-án virradóra Gain Mita ó-sóvéi lakos kárára a mezőről ismeretlen tettesek által 4 db jegyes, bélyegtelen, fehér anyabirka és 1 db jegyes, bélyegtelen, fehér bárány tolvajoltattott el. Ujvidéki szolgabíró.

57-ben elhalálozván, Tamási Péter a birtokot kénye és kedve szerint használta. Minthogy a birtokhoz egy nagy erdő is tartozott, tehát Tamási az erdőt teljesen elpusztította és ezen erdő pusztításért a zálogbaadók örökösei közül Tamási ellen senki sem emelte fel tiltakozó szavát. Látna és tudva ezt sokan, minthogy Tamási könnyelmű életmódja mellett nagyon elszegényedett, szeretnék volna a 600 holdat meghaladó birtokot megvenni, sőt többen fel is szólították Tamásit a birtok adás-vételi tárgyában. Tamási elég furfangos ember volt arra nézve, hogy a kedvező alkalmat el ne szalassza és az ügyis végtelenül pénzűresség hiányában tátongót pénztárcáját megtöltesse. A birtokot eladónak tette és azt az egykoron fűtülével hazánk felvidéke falvait rongyokért végig járt és ötvenhatvan ezer forint összegűtött Smilovics Berkó, később ötven kros bélyegű kervény mellett nevét Semsei Bertalanra változtatót és minden körülmények között föld uraságra vágyótt Izrael fia, mint új magyar, a birtokot megvette 45 ezer forint ropogós bankóért. Megkötve a szerződést, a birtokot, illetve a birtok zálogban tartási jogát magára be is kebelezte.

A szerződés jó sokáig késett a telekkönyvi hivatalban, mely idő elegendő volt arra, hogy Tamási Péter minden holmiját pénzzé tévén, a 45 ezer forint vételárral együtt odább álljon és Ignéc községét volt birtokával és az új földesurassal együtt bucsuszó nélkül a faképnél hagyjon.

Az új földesurassal megkapván a szerződést, a birtokba többnemű beruházásokat szándékozott tenni, sőt a mennyiben két dollár iskolába járt és a két kisasszony leánya zongorázott, nyilvános helyeken részt vett, mert mellesleg mondva csinos leányok voltak, udvarlókat és látogatókat kellett fogadni. Az igényeknek azonban a régi rozszant épület meg nem felelhetvén, kastély formát szándékozott építtetni; de már mindezekhez a maradt pénz nem volt elegendő, tehát elhatározta magát, hogy Bécsben valamely hitelintézetnél 20,000 forint kölcsönt vesz fel. Elhatározását tett követte. Kívén a telekkönyvi hivatalon, beszerzte a szükséges mellékkönyveket és folyamodott a bécsi központi földhitelintézethez kölcsönért; de onnan azt a választ kapta, hogy az intézet a zálogban tartott birtokokra semminemű hitelt nem nyújt. Erre megszeppent az új földesurassal, hogy hát mi lesz itt a vége. Ugyedhez futott tanácsért, ki neki azt tanácsolta, hogy indítsa a Kmoskó Zsuzsanna javára feljegyzett visszaváltási jognak kitérőse iránt keresetet. És minthogy Kmoskó Zsuzsanna örökösei ismeretlenek, tehát azok részére kérje ügygondnokot kineveztetni és a tárgyalást azzal megkezdeni, ki bizonytal a törlésbe bele fog egyezni.

(Folyt. köv.)

Bács-Bodrogh vármegye tűzrendészeti szabályrendeletének tervezete.

I. FEJEZET.

Előzetes óvintézkedések.

1. §. A tűzrendészetet a községekben a községi bíró, illetve helyettese, az előjáróság segédkezőjével kezeli.

2. §. A községi bíró köteles intézkedni az iránt, hogy mindaz, ami a tűz kitérésére okul szolgálhatna, megelőztesse és eltávolíttassék.

Nevezetesen köteles évenként tavasszal és ősszel a helyi tűzoltó-egylet parancsnokának, esetleg más kiküldöttjének közbejöttével, s ott, ahol községi mérnök van, ennek s lehetőleg egy kéményseprőnek, ilyenek hiányában két előjárósági tag részvételével az összes épületeket házról-házra járva, szemle alá venni, a tűzveszélyes állapotokat felfedezni, ezek megszüntetése iránt rendelkezni, a lakosok által tartani köteles oltószerek meglétéről és jókarban tartásáról meggyőződni, a kémények, kúrtók, tüzelő helyek tisztántartását, szóval a tűzveszélyes elleni óvintézkedéseknek mindenki általi szoros betartását ellenőrizni, végül az ezen szabályrendeletbe ütköző mulasztások megtartása iránt a szükséges lépéseket megtenni.

3. §. A községi épületek között minden tűzveszélyes eszelekmény, melynek: szélvész esetén vagy nyomtatás és hordás idején nyílt helyen, továbbá szék, kazlak, esztrók vagy felszerek körül, padlásokon s általában könnyen gyuló anyagok közelébeni dohányzás, nyílt világgal járás, lövöldözés, tüzelés, zsaratások, hamu kihordás, vagy bármely tüzelőszert használatára szigorúan tiltatik.

Egő gyertyák vagy szövevények csak különös ünnepélyességoknál és csak az előjáróság külön kikérendő engedélyre és az engedélyben megállapított feltételek mellett hozhatóak körül.

4. §. Szalmás gabonának a beltelkekre való behordása általában tilos. Azoknak azonban, akik begigazolják, hogy székükertjeik lakházkertjeikhez lettek kiszolgáltatva, beépítve nincsenek, s azokon behordandó gabonájukat saját és szomszédjaik lakházait és gazdasági épületeitől legalább 40 méternyi távolságra rakhatják asztagokba, a szalmás gabonának beltelkekre való behordását a járási főszolgabíró engedélyezheti, de kötelezendők az engedélyt nyertek, hogy az asztagok között legalább 10 hektoliternyi vízmennyiséget s a tűzoltásra alkalmas kézi eszközöket készen tartásák.

5. §. Takarmány, szalma vagy egyéb gyulekony anyagok az épületektől 40 méter távolságra helyezhetők el. Laképület padlásán való elhelyezésük egyáltalán tilos. — A gazdasági épület padlásán pedig, ha cseréppel fedve, két havi, különben egy havi szükségletet meg nem haladó mennyiség elhelyezése engedtetik meg.

6. §. A község belterületén gőzgépekkel való eséplés egyáltalán tilos.

7. §. Minden használatban lévő kémény havonként legalább egyszer, ott azonban, hol a napnak nagyrészen vagy éjjel is tüzelnek, havonként legalább kétszer tisztítandó.

A kémények tisztántartásáért a háztulajdonos felelős.

8. §. Jóllehet tűzveszély esetén első sorban a közkutak vagy viztartók veendőik igénybe, mindazonáltal a telkén lévő vizet a tűzoltástól senki meg nem vonja.

9. §. Minden község köteles a házak számához képest az alábbi tűzoltószereket beszerezni, s azokat biztos, e célra készült helyen jókarban fentartani:

a) 50—200 házat számláló község: 1. egy szívó fecskendőt legalább 10 cm. átmérőjű széles henger és 60 m. tömlővel, 2. két vízfordó kocsit, mindegyikét 3 hl. hordó és 1 hl. káddal, 3. 4 drb. 10 méter hosszú tűzlétrát, 4. 4 drb. eskányt, 5. 4 drb. 6 méter hosszú nyéllel

ellátott tűzhorgot, 6. négy fejszét, 7. négy vasvillát, 8. négy lámpást.

b) 200—600 házat számláló község: 1. két szívó fecskendőt, mindenikét legalább 10 cm. átmérőjű széles henger és 60 m. tömlővel, 2. három vízfordó kocsit, mindenikét 3 hl. hordó és 1 hl. káddal, 3. 6 drb. 10 méter hosszú tűzlétrát, 4. 6 drb. eskányt, 5. hat darab 6 méter hosszú nyéllel ellátott tűzhorgot, 6. hat fejszét, 7. hat vasvillát, 8. hat lámpást.

c) 600—1000 házat számláló község: 1. három szívó fecskendőt, ugyancsak legalább 10 cm. átmérőjű széles henger és 60 m. tömlővel, 2. négy vízfordó kocsit, mindegyikét 3 hl. hordó és 1 hl. káddal, 3. 8 darab 10 méter hosszú tűzlétrát, 4. 8 drb. eskányt, 5. hat méter hosszú nyéllel ellátott tűzhorgot, 6. nyolc fejszét, 7. nyolc vasvillát és 8. nyolc lámpást;

d) ezer háznál többet számláló községben minden további 500 ház után még egy szívó fecskendő s a jelen §. a) pontja alatt felsorolt tűzoltó eszközök fele beszerzendő.

10. §. Minden háztulajdonos köteles házában egy erős, a házfedel legalább fél magasságáig felérő nyéllel ellátott tűzhorgot, 2 vedret vagy azt helyettesítő vízfordó edényt és legalább 2 darab szikraesapót, egy fejszét, egy vasvillát s egy lámpát használható állapotban, nyáron át pedig ezeken felül két hektoliter vizet állandóan készletben tartani.

A szegényebb sorsúknak az oltási eszközök tartása aluli részben vagy egészben való felmentését, a helyi rendőrség adhatja meg.

11. §. A mennyiben szerződéses előfogatosok által ez irányban kellő gondoskodva nem lenne, a községnek főfogattal bíró lakosai tartoznak a községi előjáróság által megállapított sorrendben felváltva fogataikkal egyfolytában 24 óráig tartó készenléttel és pedig nyáron a község házában, más időben saját istállójukban tartani.

Szükség esetén kötelesek egy ezen lakosok megállapított sorrend szerint, lovas küldőre szolgálatot a községi előjáróság rendelkezésére bocsátani.

12. §. A községnek évenként összeírandó és nyilvántartandó minden 20—40 éves kora férfi lakosa köteles tűzoltási szolgálatot teljesíteni.

13. §. A 10. §-ban meghatározott személyes kötelezettség alól fel vannak mentve:

- kiknek testi állapotuk a szolgálatteljesítést meg nem engedi,
- a tényleges szolgálatban álló katonák,
- minden állami és közszolgálatban álló tisztviselő és szolgáló,
- lelkészek, tanárok, tanítók,
- a magánházaknál nem nélkülözhető eselőség,
- a tűz színhely környékének lakói, a mennyiben a tűzveszélynek kitéve vannak.

14. §. Azok, kik az önkényes vagy köteles tűzoltóságnak nem tagjai, az előjáróság által éjjeli őrszolgálat teljesítésére kötelezhetők.

Azok pedig, kik lovas vagy igavonó marhás fogatot tartanak, fogatjukkal a tűz színhelyére vízfordásra kötelezhetők.

Bérköesi tulajdonosok a vízfordáson kívül, külön rendelkezésre kötelesek a szivattyukat s más oltó eszközöket, valamint az oltásra siető lakosokat a tűz színhelyére haladéktalanul és díj nélkül szállítani.

15. §. Azon községekben, melyekben önkényes tűzoltóság nincsen, rendszeres tűzoltóság pedig nem állítható fel, a 10. §-ban kijelölt tűzvédkötelesek sorából községi (köteles) tűzoltóság szervezendő, melynek felügyelőségéről és szakszerű kiképzéséről a község köteles gondoskodni.

16. §. A községi tűzoltóság, mely 1000 léleknel többet nem számláló községben legalább 25 tagból, — s minden további 1000 lélek után még 10—10 tagból kell hogy álljon, havonként legalább egyszer erre legalkalmasabb időben gyakorlatot tart, melyre minden tag megjelenni, s ez alkalommal, valamint tüzeteknél is az előjáróság által lehetőleg a kötelezettek óhajának tekintetbe vételével kijelölt vezetőnek feltétlen engedelmességgel tartozik.

17. §. A községi tűzoltóság tagjai szolgálatban a bal felkaron egy 5 centiméter széles vörös szövetből készített jelvényt tartoznak viselni, melyel a község által láttatnak el.

18. §. A 10. §. szerinti kötelezettség évenként 2 forinttal megváltható. Ezen váltásdíj a megváltásra jelentkezéskor nyomban lefizetendő.

19. §. A község tűzfeccskendőt és tűzoltó szereit a község előjárósága által e célra (lehetőleg a község házában) kijelölt helyen tartandók s mindenkor jókarban tartásukról a községi bíró, illetve helyettese köteles gondoskodni. Tűzrendészeti tekintetből a községi előjáróság által minden község, terjedelméhez képest két vagy több oltási kerületre, melyek sorszámmal jelölendők meg — osztandó fel, s ezen kerületek sorszámaik s határvonalait képező utak, utcák, s egyéb jelet képező tárgyak megnevezésével kellő nyilvánosságra hozandók.

20. §. Ahol a rendőrség rendes éjjeli őrszolgálatot nem tart, ott a község legalább két éjjeli őr állandóan alkalmazni köteles.

Amennyiben azonban a községnek módjában nem volna fizetéses őröket alkalmazni, a községi bíró köteles a 10. §-ban kijelölt tűzvédkötelesek egyének közül a szükséghez képest a kellő számú őröket a házszám sorrendjében kirendelni.

A járási főszolgabíró feljogosított az éjjeli őrök számát a községhez képest felemelni.

21. §. Az éjjeli őrök kötelesek március hó 1-től szeptember hó végéig esti 9 órától reggeli 4 óráig, október 1-től pedig február végéig esti 7 órától reggeli 6 óráig folytonosan az utcán tartózkodni.

Nagy hidegben a községi bíró köteles gondoskodni az éjjeli őröknek megfelelő időközben való felváltásáról.

22. §. Minden háztulajdonos a községben lévő minden háza után, valamint minden kereskedő, az általa birtolt, illetve magtárhelyiség után évenként tűzrendészeti díjat fizet. Ezen díjak a következő fokozatokban állapítandók meg:

- egy lakrészből álló ház után 20 kr.
- két lakrészből álló ház után 50 kr.
- három lakrészből álló ház után 1 frt.
- négy vagy ennél több lakrészből álló házak után minden lakrésztől 50—50 kr.
- egy osztályból álló boltihelyiség után 1 frt., — minden további osztály után 50 kr.
- egy emelet nélküli magtár után 2 frt.; egy emeletes magtár után 3 frt.; minden további emelet után 1 forint.

Ezen díjak, amennyiben az év január havában le

nem fizettetének, az előjáróság által végrehajtás utján szedendők be.

23. §. A 12., 14. és 22. §-okban megállapított kötelezettségek teljesítésének ellenőrizhetése, illetőleg végrehajtása céljából, a községi előjáróság köteles évenként augusztus hó folyamán összeírni:

- a személyes tűzvédköteles egyéneket,
- a lovas és igavonó marhás fogatokat,
- a háztulajdonosokat és kereskedőket.

Ezen összeíró jegyzékek szeptember hó 15-ik napjáig közzé kell tételnek ki, s ez azzal hozatik köztudomásra, hogy az ellen szeptember hó végéig felszólámlással élni mindenkinek joga van.

24. §. A felszólámlások felett, melyeket az előjáróság a főszolgabíró utján minden év október hava 15-éig a vármegye alispánjához beterjeszteni köteles, első fokon az alispán, ennek határozata ellen 15 nap alatt beadható fellebbezések felett végső fokon a közigazgatási bizottság határoz.

II. FEJEZET.

Tűzjelzés.

25. §. Ki a községben kitört tüzet vagy tűzveszélyt észreveszi, köteles azt a tűzrendészeti kormányrendelet 11. §-a értelmében azonnal köztudomásra hozni, jelesen a lakosságot kiküldés által felriasztani.

26. §. Az éjjeli őrök köteleseggévé tételük éber figyelemmel lenni, s ha esetleg tűzveszélyt észlelnek, azt a községi bírónál vagy a tűzoltóságnál bejelenteni, zajjal és harang felreversével jelezni, mindaddig, míg az eset köztudomásra jutott és a tűzveszély elnyomására a kellő segély megérkezett.

27. §. A községben létező templomok legalkalmasabbikának tornya tűzjelzővel, mely nappal egy vörös zászlóból, éjjel egy égő lámpából áll, — látandók el, hogy a segélyre siető lakosság ez által magának tájékozást szerezhessen a tűz kiütésének irányáról s a helyszínén megjelenve segédkezőkét haladéktalanul érvényesíthesse.

A tűzriadó az egyház nagy harangjával jelzendő, mely jelzést a községben lévő valamennyi egyház harangozóit átvenni tartoznak.

A tűzveszély színhelye a kerületek sorszámaának megfelelő számu harangkogatással jeleztetik, tehát az első kerületé egy, a másodiké két harangkogatás s így tovább.

Az egyes kerületek szerinti jelzések között esekély szünet tartandó.

A jelzések minden toronyban addig folytatandók, míg azokat az előjáróság elégségesnek tartva be nem szünteteli.

III. FEJEZET.

Tűzoltás.

28. §. A községi előjáróság s illetve a tűzoltóság, amint a tűz kiütéséről tudomást vett, köteles azonnal a tűzoltószereknek a tűz színhelyére szállításáról és a tűz lehető gyors elnyomásáról gondoskodni.

29. §. A tűzoltó kötelesek a riadó első jelzése után, és pedig a tűzről távolabb lakók a szertárnál, a tűz közelében lakók a tűz színhelyén haladéktalanul gyülekezni és a vezetésükkel megbízott — avagy a községi bíró, vagy helyettese utasítása szerint a szolgálatot teljesíteni.

30. §. Minden a község területén lévő egyén kötelezhető arra, hogy a tűzoltásnál tehetségéhez mérten segédkezet nyújtva, esetleg eselédjét vagy fogatját rendelkezésre bocsássa.

31. §. A tűzveszély színhelyén, ha a m. kir. esendőség nincs jelen, a vagyon- és közbiztonsági felügyeletet a község előjárósága gyakorolja.

32. §. Más környékből érkezett segély esetében is a helybeli előjáróság tagot, illetve a helybeli tűzoltók vezetésével megbízottat illeti meg az oltási körüli legfőbb intézkedési jog.

33. §. A tűzveszély tovább terjedésének meggátálása céljából épületek vagy egyéb tárgyak lebontása csak okvetlen és elkerülhetlen szükség esetén van megengedve s akkor is csak a vezénylő parancsnok rendelkezésére történhetik.

A mennyiben idegen segély igénybe vételét a körülmények nélkülözhetlené tennék, köteles az előjáróság intézkedni, hogy a szomszédos községek tűzoltóságának gyors megjelenését mi se gátolja.

34. §. Éjjeli tűz esetén a helyszínre vezető utcákban az utcára nyíló ablakok az illeto lakók által kivilágítandók.

35. §. A kigyúlt épületek szomszédjai és a szélirányban fekvő házak birtokosai kötelesek házuk padlásán vagy falán lévő minden nyílást lehetőleg elzárni és vízkészletrel gondoskodni, a házfedel gerincét vízes szikraesapóval el látva elfoglalni, hogy a tűz terjedése meggátolassék.

IV. FEJEZET.

Oltás utáni intézkedések.

36. §. Ha a veszély elhárított és a tűz látszólag eloltatott is, ennek dacára a helyszínen őrök állítandók fel, kik éber figyelemmel őrködni tartoznak a netán ujjonnan keletkező tüze.

37. §. Más községekbeli segélyre sietett feccskendőknek és egyéb tűzoltószereknek a tűzveszély elfojtása után tulajdonosaikhoz díjmentesen való azonnali visszaszállításáról a községi előjáróság köteles gondoskodni.

38. §. Ha a tűz eloltatott, a községi előjáróság a jelen volt tűzoltó parancsnok, nemkülönbön a szükséges tanúk és szakértők közreműködésével azonnal köteles a tűzveszély okaira nézve a legbehatóbb kutatást eszközölni, a tűzveszély okát lehetőleg biztosan kinyomozni s figyelemmel lenni, nem történt-e oly eszelekmény vagy mulasztás, mely a törvénybe ütközik, s kit terhel az? Végre a tűzoltó és mentő intézkedések megfelelő-e rendeltetésüknek? Ha valaki ellen alapos gyanu támad, a büntető törvénykönyv által tiltott eszelekmény vagy mulasztás miatt, a jelentés az illetékes bírósághoz azonnal beadandó.

A tűz eredetének megállapítása iránt eszközölt vizsgálattól azonnal jegyzőkönyv veendő fel, mely a vizsgálatot eszközölk által aláírandó.

Ezen jegyzőkönyv szigoruan azon minta szerint veendő fel, mely az 1870. évi augusztus hó 24-én 3339. belügyminiszteri szám alatt kelt körrendelettel s 1879. október 22-én 47.281. sz. alatt megállapított.

Ezen jegyzőkönyv további intézkedés végett rögtön a járási főszolgabíró elé terjesztendő.

V. FEJEZET.

Büntető eljárás.

39. §. A jelen szabályrendelet határozományaiba ütköző eszelekmények és mulasztások, a mennyiben az 1879. évi XL. t. c. másként nem rendelkezik, mint kihágások 2—50 frtig terjedő pénzbüntetéssel büntetendők.

40. §. A jelen szabályrendelet ellen vétők tekintetében
a) első fokozaton a főszolgabíró,
b) második fokozaton az alispán, és
c) harmadik fokozaton a helyigazgató bíraskodik.

VI. FEJEZET.

Tűzoltói segélyalap.

41. §. A jelen szabály 18. §-ában említett személyi
válságdíj és 22. §-ában megállapított tűzrendészeti díj-
jak, valamint a jelen szabályrendelet alapján kiszabott pénz-
büntetésekből minden község tűzoltói segélyalapot létesí-
teni köteles.

42. §. A tűzoltói segélyalapba évenként befolyó jó-
vedelmek azon községekben, melyek szervezett tűzoltó-
egyesülettel bírnak, ezen egyesületet illeti meg, minél-
fogva ezen összeget kates a községi előjáróság minden
évi március hava végével a tűzoltó-egyesület parancsnok-
ságának átiszoláltatni.

A tűzoltó-egyesület az átvett díjakat csak egyleti
céljaira használhatja fel s ezek hovatartozásáról évenként
a jövő év február hava végéig okmányolt számadást köte-
teles a községi képviselőtestület elé terjesztetni.

43. §. Azon községekben, hol szervezett tűzoltó-egy-
let nincsen, az egész tűzoltó-segélyalap a község által gyű-
mülszöveléssel kezelendő, s évenként befolyó kamatai — a
törvényhatósági jóváhagyás előzetes kinyerése mellett —
pedig az alapnak állaga és a következő éleokra használ-
ható fel, u. m.:

a) tüzeset bejelentők s a tűznél magukat kitüntetett
tűzoltók jutalmazására.

b) a működésben önhibáján kívül károsult vagy sze-
rekesetlenül járt tűzoltónak a kár és munkaképtelenség
mértékehez képesti segélyezésére, mely az illető körülmé-
nyeihez képest egyszer mindenkorai kielégítés, vagy állandó
huzandó segélyösszegekből állhat,

c) a működésben önhibáján kívül ért baleset folytán
elhalt tűzoltók özvegyei és kiskorú árvaik segélyezésére,
d) tűzoltó-eszközök jókarban tartására, átadomítására,
esetleg újakra beszerzésére, tűzoltásból lemerülő kiadások
fedezésére.

44. §. A tűzoltó-segélyalaphoz évenként a tavaszi
közgyűlésre okmányolt számadás terjesztendő a községi
képviselőtestület elé.

VII. FEJEZET.

Zárhatározat.

45. §. Jelen szabályrendelet megerősítése után
azonnal életbe lép, s joghatálya Zenta városra ki nem
terjed.

Mi a Tourneur?

Boosanatot kérek az igen tisztelt hölgyvilágtól, ha
esetleg megsértém, mivel bátorokdottam a tourneur-
ról imi; de higgyék el, nekem eszem ágában sincsen
ártatlan feleségemem által valakit is csak megbántani, no
azt meg éppenséggel ne tételezzék föl rólam, hogy nő-
gyűlölő volnék, sőt ellenkezőleg nagyon is szeretem a
nőket, láthatják, hogy még a jelentéktelen tourneur-
vel is foglalkozom és azt megismertetni iparkodom,
hogy mindenki tudja, micsoda tulajdonképen a tourneur,
mely a nő széppé, karesúvá, általában pedig ked-
vessé teszi?

Mert a nők csakugyan azt hiszik, hogy a tourneur
elengedhetlenül szükséges a nő szépséghez. Tapasz-
taltam nem régen saját — kedvesemmel (ugye-e nem ha-
ragszik?), midőn sétáltunk a korzón — de nem a zom-
bori korzón, mert van ám máshol is — és kérdeztem
tőle: „Nem tudom, mi különösöt lelek ma M. asszony-
ságon, hisz mindig oly szép és karesú volt?” — Csak
bámultam, midőn kedvesem azt mondja: „No ön aztán
fiatal ember! Azt sem veszi észre, hogy nincsen ma neki
tourneur-je.” Jól van — gondoltam magamban — ugy is
nemsokára a feleségem leszsz, veszek aztán akár egy
egész tuatot, csak hogy szép légy, tudom a legszebb
leszsz egész Bácskában.

De nem az a szándékom, hogy kimutassam, mi-
szerint a tourneur széppé tesz, mert ugy sem hiszi senki,
én magam sem, legfőképp hiszik a nők, hanem az a célom,
megértetni, hogy maga a tourneur micsoda. Azért kérem
t. hölgyeinket, nem én rám haragudni, mert nem is én
találtam ki a hasonlatokat, melyek a tudomány néhány
tételével megegyeznek, mert meglehetne győződve,
hogy sokkal több a gondom, mintsem ilyen dolgokkal
foglalkozhatnék. Azonban, mivel most kezem alá kerültek
azon sorok, melyen a hasonlatok le vannak írva, cél-
szerűnek tartom elősorolni néhányat.

Meg kell még jegyeznem, hogy mint minden ha-
sonlat sántikál, ugy ezen hasonlatok szintén fognak sán-
tikálni, különösen a nőknél; de azért van való is be-
nők, és hiszem hogy föl is fogható és megérthető.

Még egyszer kérem t. hölgyeinket, ne nehezeltse-
nek rám, mert feleségem csak ártatlan tréfa és csak
mulattatni akarom a nagyérdemű közönséget. Miután
reményem hogy mehoesítanak és nem fognak össze-
telti kritikát szerkeszteni feleségem fölött és hirlapilag
letromfolni, valódi themámra térek és azt minél szebben
variátiolni kívánom.

Az általánosságban ismert tourneur (olvassd: tur-
neur) hasonlít:

először is a jogtudomány szempontjából: „a
valódi tényállás tulzása”-hoz;

másodszor az orvostudományéből: „a meg-
zavart agyműködés tüneté”-hez;

harmadszor a teológiából: „az emberi test-
nek vétkes eltorzításá”-hoz;

negyedszer a bölcseszettéből: „a negatív lét a
pozitív lét fölötté”-hez;

ötödször a philológiából: „idegen utórag a
honi törzsön”-hez;

hatodször a történeleméből: „a 19-ik század
második felének ferde kinövésé”-hez;

hetedszer a fizikából: „a súlypont természet
ellenes kihelyezésé”-hez;

nyolcadször az építészettéből: „nem illő helyen
alkalmazott dekoratív”-hoz;

kilencedször az aesthetikából: „a megtéve-
lyedett szép érzet jelé”-hez;

tizedször a világ kereskedelem szempontjáb-
ból: „a közönség ámitása műszerekkel”-hez. Általában
pedig a tourneur „egy nagy haszontalanság.”

B. J.

Naptár.
Julius.

Havi és leti nap	Katholikus napár	Protestáns napár	Görög-orosz napár
19 Pént.	Paul. Vince	Makrina	7 Tamás v.
20 Szom.	Illés pr.	Illés	8 Prokop.
21 Vas.	F6 Dániel	F5 Paul.	9 A6 Pankr.
22 Hétfő	Mária Magd.	Magdolna	10 45 vért.
23 Kedd	Libor p.	Liborius	11 Euphemia

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVAN LAJOS.

Helyettesítő:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

NYILTTÉR.*)

Tekintetes szerkesztő ur!

A „Bácska” 53. és 54-ik számában megjelent s a
német palánkai r. k. iskolák magyarságára vonatkozó
cikkekre engedje meg, hogy észrevételeimet elmond-
hassam.

A gyűlés jegyzőkönyvi kivonatára semmi mondani
valóm sincs, mert az a tagjainak tehetetlenségéről irás-
ban adott bizonyítványt s határozatukat a helybeli izra-
elita iskolák zárviszgaí teljesen tönkresilányították.

Fülke Pál ur szavaira csak annyit mondok, hogy
nézzen a tükörbe és szánya-bánja büneit s ha szívére
teszi kezét, nem hiszem, hogy pirulás nélkül még egy-
szer merje elmondani azt, amit a „Bácska” 54-ik szá-
mában elmondott, a mely szavai az általa sajátkezűleg
írt levelek állításait megalólják.

A mások által mondottakra pedig kijelentem, hogy
községünkben nyoma sincs a magyarosodásnak, tehát
nem értem, hová vész az a rendkívüli szorgalom.

Végül kijelentem, hogy én minden tisztességes ma-
gyar érzelmű tanítónak igaz tisztelője vagyok s tudom
azt, hogy mily nehéz feladat vár egy tanítóra, de azért
azt hiszem, hogy minden egyes tanító azzal, ha a tanít-
ványait edes hazánk nyelvének szeretetére és bírására
teljes erejéből oktatja, csakis szent kötelességét teljesíti.
Ez volt megjegyzni valóm s részemről az ügyet
ezen uton befejeztek tekintem.

K. J.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

HIRDETÉSEK.

Eladó.

Zomborbaó, a bajai úton levő,
a volt Balázs-féle **lakház, 1010**
□ **öl üres házhelylyel, szabadkéz-
ből, kedvező feltételek mellett el-
adó. Bővebb felvilágosítással szolgál**

Wolf József.

2569. szám. Sztanisics község elüljárósága.

1889.

Bérbeadási hirdetés.

Sztanisics község elüljárósága ezennel köz-
hírré teszi, hogy a község határában gyakorlandó
vadászati jog, az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a alap-
ján, 1889. évi augusztus hó 1-étől számítható
hat évre, a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverés
útján bérbeadatik.

Az árverés megtartására határidőül 1889.
évi július 28-ának d. u. 3 órája tűzetik ki,
mikorra a bérbevevni szándékozók az eddigi bér-
összeg 10%-át képező 3 frt 85 kr bánatpénzzel
megjelenni kértnek.

Megjegyeztetik, hogy Rasztina és Sári pusztá-
kon, valamint a községi határában levő uradalmi
földeken a vadászati jog gyakorlása az uradal-
makat illeti, s az ezen hirdetés által nem
érintetik.

Sztanisicson, 1889. évi július hó 11-én.

Hajdu Pál,

h. jegyző.

Pótz András,

3-2 bíró.

2469. szám.

kig. 1889.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh megye zsabylai járás Goszpo-
dince nagyközségben leköszönés folytán megüre-
sedett évi 600 frt fizetéssel és 150 frt lakillet-
ménnyel javadalmazott községjegyzői állásra ezen-
nel pályázatot hirdetek.

Pályázni óhajtok köteleztetnek az 1883. évi
I. t. c. 6. §-ában előírt képesítésüket, a magyar,
szerb és német nyelvbeli ismeretüket, eddigi alk-
almazásukat és magaviseletüket igazoló okmá-
nyokkal felszerelt pályázati kérvényeiket folyó
évi augusztus hó 10-ig bezárólag alulirothoz
benyújtani.

Kelt Zsablyán, 1889. évi július hó 5-én.

Raics Miklós,

főszolgabíró.

3-2

3173. szám.

kig. 1889.

Pályázati hirdetés.

Bács-Bodrogh vármegye bajai járásában a
csávolyi körorvosi állomás leköszönés folytán be-
töltendő lévén, arra ezennel pályázatot nyitattik.

A körhöz — melynek székhelye Csávoly —
Felső-Szent-Iván, Tataháza, Rém és Mateovics
községek tartoznak, összesen 9500 lakossal.

Evi fizetése 500 frt és Csávoly község ré-
széről 2 öl lágyfa; látogatási díj a kör minden
községében nappal 30 kr, éjjel 50 kr; Csávolyon
halottkémletért 20 kr.

Tartozik a kör minden községében hetenként
egyszer megjelenni, hová a községek által a szék-
helyről díj nélkül szállítottatik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást
elnyerni óhajtják, hogy az 1876. évi XIV. t. c.
143. §. illetve az 1886. évi XXII. t. c. 73. §.
értelmében szabályszerűen felszerelt kérvényeiket
a hivatalnál bezárólag **f. évi augusztus hó
6-áig** annál inkább nyújtsák be, mert a később
érkeztet kérvények figyelembe vétetmi nem fognak.

A választás **f. é. augusztus hó 11-én
d. e. 9 órakor** fog Csávolyon a községházá-
nál megtartatni.

Baján, 1889. július hó 5-én.

Latinovits Gyula,

főszolgabíró.

3-3

1063. szám.

1889.

Árverési hirdetés.

Alulirottak közhírré tesszük, hogy közsé-
günk vadászati területe folyó évi augusztus hó
1-től 1895. évi július hó 31-ig terjedő időre
folyó hó 28-án délután 3 órakor a község-
házánál árverés útján bérbe fog adatni.

Ezen vadászati területen róka, de különösen
nyúl és szárnyas állat nagy számban szokott
előfordulni.

A bérösszeg félévénként előre fizetendő.

15 frtnyi bánatpénzzel ellátott levélbeli aján-
latok is elfogadhatnak.

Mosorinban, 1889. évi július hó 10-én.

Eremics Milán,

Szuzics Sándor,

k. jegyző.

3-2

bíró.

Árlejtési hirdetés.

Bács-Bodrogh t. e. vármegyék tekintetes al-
ispáni hivatalának 1889. évi 15034. számú hatá-
rozatával a petrovoszellói községi új nagyvendéglő
felépítése elrendeltetvén, ezen épületnek vállalko-
zás útján való biztosítása végett 1889. évi ju-
lius hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Petro-
voszelló községházának nagytermében, alulirott-
nak elnökle alatt, nyilvános szóbeli árlejtés és
zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Melyhez a vállalkozni szándékozók felhiva-
nak azzal, hogy a költségvetési összeg 5%-ának
kerékaszámában megfelelő 1260 frt bánatpénzzel,
vagy ilyen értékű magyar állampapirokkal ellátott
zárt ajánlataikat a nyilvános árlejtés megkezdése
előtt alulirotnál nyújtsák be; vagy ilyen pénz-
összeggel magukat ellátva, a szóbeli árlejtésen
jelenjenek meg.

Az építéshez szükséges téglát a község adja.

A tervek, előméret, költségvetés, feltételek
és egyéb ezen építésre vonatkozó okmányok Pet-
rovoszelló községházánál naponként a hivatalos
órák alatt megtekinthetők.

Kelt Ó-Becsén, 1889. évi július 6-án.

Gombos Béla,

főszolgabíró.

3-2

8079. szám.

1889.

2-2

Birtokeladási árverési hirdetés.

A szegedi m. kir. jószágigazgatóság kezelése alatt
álló **Bács-Bodrogh megye belső-pusztá-
kúli I-X számú 773⁷⁷ holdas kincstári
uradalmi birtoknak 162.000 frt kikiáltási
ár mellett leendő örök eladása iránt Zomborban a
m. kir. adóhivatali helyiségben folyó évi
augusztus hó 6-án d. e. 9 órakor** írásbeli zárt
ajánlatok tárgyalásával egybekötött nyilvános árverés
fog tartatni. Az árverés megkezdése előtt a kikiáltási
ár 10%-ának megfelelő bánatpénz teendő le. Az 50 kros
bélyeggel és 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánla-
tok az árverés megkezdése előtt az árverelő bizottság
elnökének kezéhez adandók át. Az írásbeli ajánlatokban
a megajánlott vételár számokkal és betűkkel kiírandó
és határozottan kijelentendő, hogy ajánlat tevő a felté-
teleket ismeri, azok minden pontjának magát feltétlenül
aláveti. A feltételek az apatini m. kir. kincstári uradalmi
ispánságnál és ezen kir. jószágigazgatóságnál a hivatalos
órák alatt megtekinthetők. Utóajánlatok figyelembe nem
vételnek. Szegeden, 1889. évi július hó 9-én. **M. kir.
jószágigazgatóság.** (Utányomat nem díjaztatik.)

1421. szám. Bogojeva község előljárósága.
k. ig. 1889.

Hirdetmény.

Alólírott községi előljárók részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint Bogojeva község mint testület, és a bogojevai földvédeli egylet tulajdonát képező vadászati jog, az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében f. évi augusztus hó 15-től egymásután következő 6 évre **f. évi augusztus hó 4-én d. e. 11 órakor** Bogojeva község-házánál nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adni fog.

Az árverési feltételek a község-házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Bogojeván, 1889. évi július hó 9-én.

Berecz Károly György István
jegyző. 3-2 bíró.

3381. szám.
k. ig. 1889.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye újvidéki járásába kebeleztetett Kulpin szerb és tótajku községben megüritült jegyzői állásra ezenel pályázat nyitattik s választási határnapul **f. évi augusztus hó 6-ik napjának reggeli 9 órája** Kulpin község-házához kintüzetik.

Miről a pályázni kívánók oly felhívással értesítetnek, hogy ezen állás elnyerése iránti kérvényüket az 1883. évi I. t. c. 6. §-a értelmében felszerelve, folyó évi július hó 27-ig alólírottánál nyujtsák be, mert a később érkező folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

Ezen állással következő javadalmazás jár:

1. Évi 600 frt készpénzbeli fizetés, $\frac{3}{4}$ telek föld és az ezután járó 1 hold 600 ö l legelő-jutalék, mely után az adót a jegyző, az illeték-egyenértéket a község fizeti.

2. Szabadlakás, elkülönített 600 ö l szé-rüskerttel.

Újvidéken, 1889. évi július hó 2-án.

Kolozsvary Sandor,
3-3 főszolgabíró.

457. sz. Glozsán község előljárósága.
kig. 1889.

Árverési hirdetmény.

Alólírott községi előljáróság részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében Glozsán község, mint erkölcsi testületet illető vadászati jog f. évi augusztus hó 1-ső napjától 1895. évi augusztus hó 1-ső napjáig terjedő 6 egymásután következő évre **f. évi július hó 28-ik napjának délutáni 3 órájkor** nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Glozsánban, 1889. július hó 12-én.

Jegyző ur szabadságon:

Feldmann A., Seprák Pál,
segédjegyző. 3-2 bíró.

2697. szám.
kig. 1889.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye zsablyai járás Csurogh nagyközségben leköszönés folytán üresedésbe jött 300 frt évi fizetéssel javadalmazott községi írnoki állásra ezenel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy képesítési okmányaikkal felszerelt kérvényeiket a magyar, szerb és német nyelv tudásának igazolása mellett **folyó hó 31-ig** alólírottánál benyujtani annyival inkább el ne mulasszák, mivel a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Zsablyán, 1889. évi július hó 6-án.

Raics Miklós,
3-2 főszolgabíró.

3898. szám.
kig. 1889.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megyébe kebeleztetett Petrovo-szellő községben egy 400 frt évi fizetéssel javadalmazott írnoki állás üritült meg.

Ezen állást elnyerni óhajtok felhivatnak ennélfogva, hogy képességeiket igazoló kérvényeiket **e hó 27-éig** mint a választás napjáig hozzám nyujtsák be.

Ó-Becse, 1889. július 9-én.

Gombos Béla,
3-2 főszolgabíró.

4002. szám. Bács-Bodrogh vármegye apatini
járás főszolgabírájától.
k. ig. 1889.

Pályázat.

Bogojeva nagyközségben megüresedett községi orvosi állásra pályázat hirdettetik s a választás ideje **f. évi augusztus hó 23-ik napjának délelőtti 11 órája** Bogojeva község-házához tüzetik ki.

Ezen állással következő javadalmazás van egybekötve:

1. 500 frt évi készpénz fizetés.

2. 30 kr. nappali és 60 kr. éjjeli látogatási díj és

3. 20 kr. halottkémlési díj, miután a megválasztandó orvos a halottkémlést is teljesíteni tartozik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1876. évi XIV. t. c. 143. §. és az 1886. évi XXII. t. c. 73. §-ában megkivántató feltételek és a magyar nyelv bírását igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket f. évi augusztus hó 15-ig bezárólag ezen szolgabíróságnál nyujtsák be.

Később érkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Kelt Apatinban, 1889. évi július hó 3-án.

Ribiczey Béla,
3-2 főszolgabíró.

578. sz. Felső-Kovil község.
kig. 1889.

Haszonbéri hirdetmény.

Felső-Kovil község előljárósága részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint az 1883. évi XX. t. c. 3. §-a értelmében a községet, mint erkölcsi testületet illető vadászati jog, községünk határát illetőleg **f. évi augusztus hó 11-én d. e. 9 órakor** Felső-Kovil község-házánál 1890. évi január hó 1-től 6 évre terjedő időtartamra nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a község-házánál bár mikor betekinthezők.

Felső-Kovilon, 1889. évi július hó 11-én.

Marinkov Milos, Nesin Todor,
jegyző. 3-2 bíró.

1315. szám. Petrovác mezőváros előljárósága.
kig. 1889.

Árverési hirdetmény.

Petrovác mezőváros 10854 kat. hold területű határában az 1883. évi XX. t. c. 2. §-ával a Ferenc-csatorna részvénytársulat mint birtokos részére biztosított jogok fentartása mellett, a vadászati jog 1890. évi január hó 1-től kezdődő egymásután 6 évre **folyó évi augusztus hó 4-én d. u. 3 órakor** Petrovác község-házánál nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

A kikiáltási ár az ez idei évi haszonbér, 102 forint.

Az árverési feltételek a község-házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Petrovácon, 1889. július hó 4-én.

Szalay Károly, Kovne János,
jegyző. 3-3 bíró.

771. sz.
1889.

Árverési hirdetmény.

Alsókovil község előljárósága részéről ezenel közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező és 2600 holdra terjedő vadászterület az 1883. évi XX. t. c. értelmében 6 egymásutáni évre, vagyis 1889. évi augusztus hó 1-től 1895. évi július hó 31-ig terjedő időtartamra **folyó évi július hó 28-án d. e. 10 órakor** Alsókovil község-házánál nyilvános árverés útján bérbe fog adatni.

A bérbeadás iránti feltételek a jegyzői irodában megtekinthetők.

Alsókovil, 1889. július 12-én.

Kovácsévics Emil, Basara Vazul,
jegyző. 3-1 bíró.

Egy igen jó karban levő **hat lóerejű, Garrett Rikhárd-féle gőzcséplőgép** jutányos áron kapható **Veréb István** földbirtokosnál Csantavéren. 8-1

1162. sz. Tittel községétől.
1889.

Hirdetmény.

Alólírottak részéről ezenel közhírré tétetik, hogy Tittel község területére nézve a vadászati jog 1889. évi augusztus hó 5-től számítandó 6 (hat) évi időtartamra **f. évi július hó 30-án d. e. 10 órakor** Tittel község-házánál nyilvános árverés útján bérbe fog adatni.

Kikiáltási ár egy évre 22 frt, melynek 10%-a bánatpénzül letendő.

Titelen, 1889. évi július hó 10-én.

Miklusevics Milos, Szmederevacz,
jegyző. 3-2 bíró.

Pályázat.

Moholy községében (Bács-Bodrogh megye) egy ujonnan szervezett alvégi róm. kath. I. vegyes osztályú önálló tanítói állomásra pályázat hirdettetik. A tanító évi javadalma: 1. 500 frt készpénz fizetés a község pénztárából havi előleges részletekben; 2. az ismétlő iskola tanításáért, a tanterem fűtéséért és tisztogatásáért évenként 121 frt, mely összeg az iskolai év elején egyszerre fizettetik ki; 3. szabadlakás, mely áll 3 szoba, konyha, éléskamra és melléképületekből, kis házi kerttel. Tanítási nyelv a magyar. Ezen állomásra csak azon férfi tanítók folyamodhatnak, kik 2 évig mint önálló tanítók működtek; továbbá a megválasztandó köteles a tornát a felsőbb két f osztályban az előirt tanterv alapján tanítani, végre megjegyztetik, hogy egyenlő minősítés mellett az orgonálásban jártasak figyelembe részesítetnek. A pályázók okmányaikat a moholyi róm. kath. iskolaszékre címezve **f. é. augusztus hó 20-ig ft. Szulik József** prépost-esperes ur önnagyságához Ó-Becsére sziveskedjenek beküldeni.

Kelt Moholyon, 1889. június hó 20-án tartott iskolaszék üléséből. 3-2

Kleiner János, Ujhelyi Ágoston,
iskolaszéki jegyző. plébános, iskolaszéki elnök.

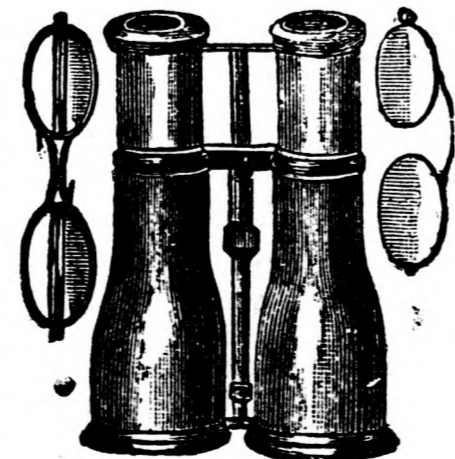
Uj látszerész-üzlet.

Bátorkodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint **Zomborban, a főutcában, Millassevits János ur házában** levő

varrógép-üzletemet

f. évi július hó 1-én egy dúsan felszerelt

látszer-raktárral

gyarapítottam, a mely minden e szakba vágó tárgyakat tartalmaz, u. m.: szemüvegek, esiptetők, távcsövek, látcsövek, lencsék, olvasó-üvegek, hó-, suly- és folyadékmérők stb. a legjobb minőségben; ugyszintén elvállalom az említett tárgyak **javitását**, jutányos árak mellett.

A n. é. közönségnek varrógép-üzletem iránt tanusított szives bizalmát megköszönve, kérem ezt új vállalatomra is kiterjeszteni; viszont én is törekedni fogok, t. vevőimet lelkiismeretes kiszolgálás által kielégíteni.

Tisztelettel

GOLDMANN JÓZSEF.